

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשכ"ח מפי זרעו

ספר

זוהר קריאת שמע
כהלכתו דיניו ומנהגיו
חלק יב

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 100

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובכ"א

הוצאת:



שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin



מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בט"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

זוהר קדימה שמע

**אשמורת
הבוקר**

**יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי,
עיה"ק בית שמש תוכב"א
חודש טבת שנת תשע"ג לפ"ק**

תַּכּוּן הָעֲנִינִים

- א. צָרִיד לְשׁוֹרֵר וּלְנַגֵּן בְּחִדּוֹה בַּיּוֹם הַתּוֹרָה.....
- א. שְׁלֹשׁ מִשְׁמְרוֹת הוּא הַלֵּילָה.....
- ב. הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן כְּמוֹ הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן.....
- ב. מַה זֶה עֲלָמוֹת שִׁיר?.....
- ב. הַבְּטָחִים בַּה' כְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמוּט.....
- ג. כָּלֵם אוֹמְרִים שִׁירָה.....
- ג. כְּבוֹד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹלָה מִלְמַטָּה וּמִלְמַעְלָה.....
- ד. וּמוֹרָאֲכֶם וְחַתְכֶם וְגו'.....
- ד. כְּמוֹ שֵׁשׁ תִּקּוּנֵי מִשְׁמְרוֹת בְּאַרְצָה, אִף כִּד בְּרַקִּיעַ.....
- ד. נִתְּן זְמֵרוֹת בְּלֵילָה.....
- ה. בְּאַרְצָה יִשְׂרָאֵל אֵינָה שׁוֹלֶטֶת טְמֵאָה.....
- ו. וּתְהִלּוֹת ה' יִבְשְׂרוּ.....
- ז. וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.....
- ז. בְּרֵאשִׁית הַלֵּילָה כָּל הַנְּשָׁמוֹת עוֹלוֹת.....
- ח. אִם זֹכוֹת הַנְּשָׁמוֹת, פּוֹתְחִים לָהֶן פְּתֻחִים עֲלִיּוֹנִים.....
- ט. מִלְּאֲכֵי שְׁלוֹם מֵר יִבְכְּיוּן.....
- ט. ה' מִמְרוֹם יִשְׁאָג וּמִמַּעוֹן קִדְּשׁוּ יִתֵּן קוֹלוֹ.....



אשמורת הבקר

צריך לשורר ולנגן בחדרה ביני התורה

וְהָאֵי אֵיחֻו יוֹמָם יְצִיָה יְיָ חֲסִדוֹ. וּבְלִילָהּ
שִׁירָה עֲמוּ, דָּא גְבוּרָה. שִׁירָה:
(דברים לג) בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ. (יחזקאל א)
שׁוֹר מֵהַשְּׂמָאל, וְגַבְרִיאֵל שְׁלוּחֵהּ, וְצָרִיף
לְשׁוֹרֵר וְלִנְגֵן בְּחֲדוּרָה בְּחֲדוּרָה בֵּינֵי
הַתּוֹרָה, (להתעסק לשלח קרבות לפני המלך בשמחה.
ומי שאין לו רשות) לְהַתְּעַסֵּק בְּתוֹרָה, יְקִיָּם
(איכה ב) קוֹמֵי רִנֵּי בְּלִילָהּ לְרֹאשׁ
אַשְׁמֹרוֹת. וַיֹּאמֶר בְּאַשְׁמֹרוֹת כִּמָּה
סְלִיחוֹת וְתַחֲנוּנִים וּבִקְשׁוֹת בְּכָל מִינֵי
רְנָה בְּגֵרוֹנוֹ, שֶׁהוּא כְּנוֹר לְהוֹצִיא בּוֹ
קוֹל בְּשֵׁשׁ כְּנָפֵי רֵאָה עִם וְרָדִים בְּשֵׁשׁ
צְנֹרוֹת הַקְּנָה.

וְהָאֵי אֵיחֻו יוֹמָם יְצִיָה יְיָ חֲסִדוֹ. וּבְלִילָהּ
שִׁירָה עֲמוּ, דָּא גְבוּרָה. שִׁירָה:
(דברים לג) בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ. (יחזקאל א) וְכִפְנֵי
שׁוֹר מֵהַשְּׂמָאל, וְגַבְרִיאֵל שְׁלוּחֵהּ, וְצָרִיף
לְשׁוֹרֵר וְלִנְגֵן בְּחֲדוּרָה בְּחֲדוּרָה בֵּינֵי
הַתּוֹרָה, (להתעסק לשלח קרבות וזמן דלית
ליה רשו) לְאַתְּעַסְקָא בְּאוֹרֵייתָא, יְקִיָּם (איכה
ב) קוֹמֵי רִנֵּי בְּלִילָהּ לְרֹאשׁ אַשְׁמֹרוֹת.
וַיֹּימָא בְּאַשְׁמֹרוֹת, כִּמָּה סְלִיחוֹת
וְתַחֲנוּנִים וּבִקְשׁוֹת, בְּכָל מִינֵי רְנָה
בְּגֵרוֹנֵיהּ, דְּאֵיחֻו כְּנוֹר לְאַפְקָא בֵּיהּ קְלָא,
בְּשִׁית כְּנָפֵי רֵיָּה עִם וּוְרָדָא. בְּשִׁית
עֲזָקָא דְקְנָה.

בראשית פי
חזי שרה
(דף קל)

שֶׁלֶשׁ מִשְׁמֹרוֹת הוּא הַלֵּילָהּ

שְׁנֵינּוּ שָׁם, אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב,
מְצָאנוּ שְׁשָׁלֶשׁ מִשְׁמֹרוֹת הוּא
הַלֵּילָהּ, וְלִכְלָ אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ עֲנִיָן
לְקַבְּ"ה בְּאָדָם, כְּשִׁוְצָאת נִשְׁמָתוֹ מִמֶּנּוּ
וְנִשְׁאָר אוֹתוֹ גַּלְמֵם יִשָּׁן עַל מִטָּתוֹ,
וְנִשְׁמָתוֹ עוֹלָה בְּכָל לַיְלָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אִם הִיא
צְדִיקָה - שְׁמַחִים עִמָּה, וְאִם לֹא -
דוֹחִים אוֹתָהּ הַחוּצָה. אָמַר רַב יְהוּדָה
אָמַר רַב, מֵה שְׁכָתוֹב (שיר ה) הַשְּׁבַעֲתִי
אַתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם תִּמְצְאוּ אֶת

תִּנָּן הָתָם אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב
אַשְׁכַּחְנָא דְתַלְתַּת מִטְרָן חוּי לֵילָיָא,
וְכָל חַד וְחַד אֵית עֲנִיָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיף
הוּא בְּבַר נָשׁ. כִּד נְפִיק נִשְׁמָתִיהּ מִיַּנְיָה
וְאַשְׁתָּאֵר הַחַוּא גּוֹלְמָא נְאִים עַל עַרְסִיָה,
וְנִשְׁמָתִיהּ סְלָקָא בְּכָל לַיְלָיָא כְּמוֹ קוּדְשָׁא
בְּרִיף הוּא, אָמַר רַבִּי יִצְחָק אִי וְכַפָּה הִיא
חֲדָאן עִמָּה, וְאִי לֹא דְחִיָּין לָהּ לְבַר. אָמַר
רַב יְהוּדָה אָמַר רַב מַאי דְכָתִיב, (שיר השירים
ה) הַשְּׁבַעֲתִי אַתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם
תִּמְצְאוּ אֶת דוֹרֵי מַה תִּגִּידוּ לוֹ שְׁחוּלַת

אהבה אני.

דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני.

העולם התחתון כמו העולם העליון

בא ראה, כמו שיש משמרות בארץ -
 כך גם בקיע שמזמרים לרבונם
 ואומרים תמיד שירה, וכלם עומדים
 אלו כנגד אלו, והכל בסדרים של
 שירות ותשבחות, והרי פרשה
 החברים.

תא חזו, עבד קודשא בריך הוא עלמא
 תתאה בנונא דעלמא עלאה, וכל
 אינון סדרין דסדרו דוד ושלמה בריה,
 וכל אינון נביאי קשומ בלהו (דף קנט ע"א)
 סדרו בנונא דלעילא.

בראשית וינצ
 (דף קנט)

בא ראה, הקדוש ברוך הוא עשה את
 העולם התחתון כמו העולם
 העליון, וכל אותם הסדרים שסדרו דוד
 ושלמה בנו וכל אותם נביאי האמת -
 כלם סדרו כמו שלמעלה.

תא חזו, בנונא דאיבא משמרות
 בארעא, הכי נמי בקיעא.
 דמזמרי למריהו, ואמרי שירתא תדיר.
 ובלהו קיימין אליו לקבל אליו, וכלא
 בסדרן דשירין ותושבחתו, והא אוקמוה
 חבריא.

מה זה עלמות שיר?

עלמות שיר, מה זה עלמות שיר?
 אלא כמו שנאמר (שיר ו)
 ששים המה מלכות ושמונים פלגשים
 ועלמות אין מספר. מה זה ועלמות אין
 מספר? כמו שנאמר היש מספר
 לגדודיו. ומשום שאין להם חשבון,
 כתוב ועלמות אין מספר.

עלמות שיר, מאי עלמות שיר. אלא
 כמה דאת אמר, (שיר השירים ו)
 ששים המה מלכות ושמונים פלגשים
 ועלמות אין מספר. מאי ועלמות אין
 מספר. כמה דאת אמר (איוב כה) היש
 מספר לגדודיו. ובגין דלית לון חושבנא,
 בתיב ועלמות אין מספר.

ובלם שורות שורות, מקיפים סדרים,
 אלו כנגד אלו, לומר ולשבח
 את רבונם, ואלו הם עלמות שיר.
 ומשום שיש עלמות שאין מזמרות כמו
 אלו, אלו נקראות עלמות שיר.

ובלהו שורין שורין, מסחרן סדרין, אליו
 לקביל אליו, לומר ולשבח
 למריהו, ואליו אינון עלמות שיר. ובגין
 דאית עלמות דלא מזמרינ באליו, אליו
 אקרונ עלמות שיר.

הפטחים בה' פהר ציון לא ימוט

בְּמִשְׁמֶרֶת הַשְּׁנִיָּה הַכְּרוּבִים הִלְלוּ
מְקִישִׁים כְּנַפֵּיהֶם
 לְמַעַלָּה, וְנִשְׁמָע קוֹל נְגוּנָם, וְאָז
 מִתְחִילִים לִנְגֵן אוֹתָם הַמְּלֹאכִים
 שְׁעוֹמְדִים בְּמִשְׁמֶרֶת הַשְּׁנִיָּה. וְאִיזוֹ
 שִׁירָה הִיוּ אוֹמְרִים בְּשַׁעַר הַזֶּה? נִגּוֹן
 כְּנַפֵּי הַכְּרוּבִים, (תהלים קכה) הַפְּטָחִים בְּה'
 פְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמוּט וְגו'. וְאָז [אוֹתָהּ]
 הִיא [שִׁירָה] תַּחֲלָה לְאוֹתָם הָעוֹמְדִים
 בְּמִשְׁמֶרֶת הַשְּׁנִיָּה הַזֶּה לִנְגֵן.

בְּמִשְׁמֶרֶת־א הַנְּיִינָא, תְּנִי כְּרוּבִים (דף רלא
 ע"ב) **אֶקְשִׁי גְדַפְיֵיהוּ לְעֵילָא,**
 וְאִשְׁתַּמַּע קוֹל נְגוּנָא דְלִהוֹן, וּבְרִין שְׂרָאן
 לְנִנְנָא אִינוּן מְלֹאכִין דְקִימִין בְּמִשְׁמֶרֶת־א
 תְּנִינָא. וּמֵאִי שִׁירְתָּא הוּוּ אָמְרִי בְּהֵאִי
 שְׁעָתָא, נְגוּנָא דְגְדַפְיֵיהוּ דְכְּרוּבִים, (תהלים
 קכה) הַפְּטָחִים בְּה' פְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמוּט וְגו'.
 וּבְרִין (ההוא) אִיהוּ (שִׁירְתָּא) שִׁירְתָּא לְאִינוּן
 דְקִימִי בְּהֵאִי מִשְׁמֶרֶת הַנְּיִינָא לְנִנְנָא.

ספר בראשית
 פ' ויחי
 (דף רלא)

כלם אומרים שירה

בְּמִשְׁמֶרֶת הַשְּׁלִישִׁית הַכְּרוּבִים הִלְלוּ
מְקִישִׁים כְּנַפֵּיהֶם
 וְאוֹמְרִים שִׁירָה, וּמָה הִיא? (שם קיג)
 הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ עַבְדֵי ה' וְגו', יְהִי שֵׁם ה'
 מְבָרַךְ וְגו', מִמְזֶרַח שֶׁמֶשׁ וְגו'. אָז
 אוֹתָם מְלֹאכִים שְׁעוֹמְדִים בְּמִשְׁמֶרֶת
 הַשְּׁלִישִׁית, כָּלֶם אוֹמְרִים שִׁירָה.

בְּמִשְׁמֶרֶת תְּלִיתָא, תְּנִי כְּרוּבִים אֶקְשִׁוּ
גְדַפְיֵיהוּ וְאָמְרֵי שִׁירְתָּא,
 וּמֵאִי הִיא. (תהלים קיג) תְּלִלוּיָהּ הִלְלוּ עַבְדֵי
 ה' וְגו', יְהִי שֵׁם ה' מְבָרַךְ וְגו', מִמְזֶרַח
 שֶׁמֶשׁ וְגו'. בְּרִין אִינוּן מְלֹאכִין דְקִימִי
 בְּמִשְׁמֶרֶת תְּלִיתָא, בְּלֵהוּ אָמְרֵי שִׁירְתָּא.

וְכָל הַכּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת הָרְקִיעַ פּוֹתְחִים
בְּשִׁירָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (איוב לח) בְּרִן
יַחַד כּוֹכְבֵי בָקָר וַיְרִיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים,
וְכָתוּב (תהלים קמח) הִלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי
אוֹר, שֶׁהֵרִי אוֹתָם כּוֹכְבֵי הָאוֹר מְנַגְּנִים
עַל אוֹר. [שממנים על השירה].

וְכָלְהוּ כּוֹכְבֵי וּמְזֻלֵי דְבְּרִקִיעָא פּוֹתְחֵי
שִׁירְתָּא. כְּמוֹ דְכְּתִיב, (איוב לח)
בְּרִן יַחַד כּוֹכְבֵי בָקָר וַיְרִיעוּ כָּל בְּנֵי
אֱלֹהִים. וְכְּתִיב, (תהלים קמח) הִלְלוּהוּ כָּל
כּוֹכְבֵי אוֹר, דְּהָא אִינוּן כּוֹכְבֵי דְנְהוֹרָא,
מְנַגְּנֵן עַל נְהוֹרָא. (ס"א דממנן על שירתא).

כבוד הקדוש ברוך הוא עולה מלמטה ומלמעלה

כְּשֶׁמִּגִּיעַ הַבֶּקָר, וְאָז לּוֹקְחִים שִׁירָה
אֲחֵרֵי יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה,
 וְעוֹלָה כְּבוֹד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִלְּמַטָּה
 וּמִלְּמַעַלָּה. יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה בַּיּוֹם,

כִּד אֲתֵי צְפָרָא, וּבְרִין נְטִילֵי שִׁירְתָּא
אֲבַתְרֵיהוּ דְיִשְׂרָאֵל (ס"א ישראל)
לְתַתָּא, וְסִלְקָא יְקָרִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, מִתַּתָּא וּמִלְּעֵילָא. יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא

בַּיּוֹמָא, וּמְלָאכִי עֲלָאִי לְעִילָא בְּלִילְיָא, וּמְלָאכִים עֲלִיּוֹנִים לְמַעְלָה בְּלִילְיָהּ, וְאָז
וּבְדִין אֲשֵׁתָּלִים שְׂמָא קְדִישָׁא בְּכָל סַמְרִין. נִשְׁתַּלֵּם הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ.

וּמִזְרָאֲכֶם וַחֲתֻכְכֶם וְגו'

וְכָד זְכוּן נְפִישׁוֹן, רוּחָא תְּכַר תְּרִין וּבְשָׂרָבּוֹת הַזְּכִיּוֹת, הַרוּחַ שׁוֹכֵר שְׁתֵּי
מִשְׁמְרוֹת, דְּחִמּוֹר נֹעֵר, כְּלָבִים מִשְׁמְרוֹת - שֶׁל חִמּוֹר
נֹעֵר, וּכְלָבִים צוּעֲקִים, וְעוֹלָה צוּעֲקִים, וְסֻלִּיק לְמִשְׁמַרְתָּ דְּשַׁחַר, דְּבִיה
אָדָם וְאִתְהַדָּר בְּרֵשׁ אָדוֹן, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (בְּרַאשִׁית ל"ב) וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמֹר צֹאן
וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה, וְסֻלִּיק לְדִרְגָא דְּאָדָם, וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה.
דְּאִתְמַר בֵּיהּ, (בְּרַאשִׁית א') וַרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם וּבַעֲוַף הַשָּׁמַיִם וְגו', (ש"ס א)
וּבַעֲוַף הַשָּׁמַיִם וְגו', (בְּרַאשִׁית ט') וּמִזְרָאֲכֶם וַחֲתֻכְכֶם וְגו'.

סמות פ' בא
(דף מ"א)

כְּמוֹ שֵׁישׁ תְּקוּנֵי מִשְׁמְרוֹת בְּאַרְצֵי, אַף כֶּךָ בְּרִקְיעַ

דְּדוּד הַמְּלָךְ אָמַר שִׁיר הַמַּעְלוֹת, שְׁלֹמֹה דְּדוּד הַמְּלָךְ אָמַר שִׁיר הַשִּׁירִים, שִׁיר
מֵאֵינוֹן מְנַגֵּנִין. מַה בֵּין הָאִי לְהָאִי, דְּהָא
אֲשֵׁתִמַּע דְּכָלָא חַד. אֲלֵא וְדָאִי כָּלָא חַד, מֵאֵינוֹן מְנַגֵּנִין.
אֲבָל בְּיוֹמֵי דְּדוּד הַמְּלָכָא, לֹא הוּוּ כָּל אֵינוֹן מִתְתַקְּנוּ
בְּדוּכְתִייהוּ, לְנִגְנָא בְּדָקָא יְאוּת, וְכִי מְקַדְשָׁא לֹא אֲתַבְּנִי, וְבַגִּין כֶּךָ
לֹא אֲתַתְּקֵנוּ לְעִילָא בְּדוּכְתִייהוּ. דְּהָא כְּמוֹ שֵׁישׁ תְּקוּנֵי
מִשְׁמְרוֹת בְּאַרְעָא, אִוּף הָכִי בְּרִקְיעָא, וְקוּיִמִּין אֲלוֹן לְקַבֵּל
אֲלוֹן.

ספר שמות פ'
תרומה
(דף קמ"ג)

נִתְּן זְמֵרוֹת בְּלִילְיָהּ

נִתְּן זְמֵרוֹת בְּלִילְיָהּ, בְּגִין דְּדָא אִיהוּ דְּקָא (ק"ע ע"א) מִשְׁבַּחַת תְּדִיר לְגַבֵּי מְלָכָא
שְׁהַשְׁלוּם שְׁלוּ, כְּמוֹ שְׁהַמְנוּרָה לֹא שׁוֹקֵט תְּמִיד
לְקַבֵּל אֹר הַשְּׁמִחָה שׁוֹבֵד תְּדִיר, בְּגִין לְקַבֵּל אֹר הַשְּׁמִחָה

זוהר שמות
פ' תרומה
(דף קמ"ג)

עלֵאָה, מִסְנֵי־אוֹת (דף קע"ג ע"א) חֲדוּה דִּילֵיהּ.
ועל דא נותן זמירות בלילה.

העליונה מרב השמחה שלו, ולכן נתן
זמרות בלילה.

כָּל אֵינּוֹן בְּכַבְיָא דְקָא מְנַחְרוּן בְּרַקִּיעָא,
בְּלֵהוּ אוֹדָאן וּמְשַׁבְּחֵן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, בְּכַל תְּהוּא זְמַנָּא דְאַתְחַזוּן בְּרַקִּיעָא,
בְּגִין דְּמִלְאֵבֵי עֵלְאָ, בְּלֵהוּ אוֹדָאן וּמְשַׁבְּחֵן
אֲשְׁמוּרוֹת אֲשְׁמוּרוֹת, בְּתַלְתּוּ פְּלַגֵּי דְהוּי
לִילְיָא.

כָּל אוֹתָם כּוֹכְבִים שְׁמַאִירִים בְּרַקִּיעַ,
כְּלָם מוֹדִים וּמְשַׁבְּחִים לְקוּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּכָל אוֹתוֹ זְמַן שְׁנַרְאִים
בְּרַקִּיעַ, מִשׁוּם שֶׁהַמְּלָאכִים הָעֲלִיּוֹנִים
כְּלָם מוֹדִים וּמְשַׁבְּחִים אֲשְׁמוּרוֹת
אֲשְׁמוּרוֹת, בְּשִׁלְשֵׁת חֲלָקֵי הַלֵּילָה.

בְּלִילְיָא אַתְפְּלִגֵּן כְּמַה סְטְרִין.
בְּרַאשֵׁיתָא דִּלְיָא, בְּד
רְמַשׁ לִילְיָא וְאַתְחַשְׁדָּה, כָּל אֵינּוֹן רוּחִין
בִּישוּן וְוִינִין בִּישוּן, בְּלֵהוּ מִתְבַּדְּרוּן
וּמְשַׁטְטִין בְּכָל עֵלְמָא. וְאַתְפַּרְשֵׁת סְטְרָא
אַחְרָא, וְתַבְעֵי אַרְחֵי דְבֵי מִלְכָּא, מִכָּל
אֵינּוֹן סְטְרִין קְרִישוּן.

בְּלִילְיָה נַחְלָקִים כְּמַה צְדָדִים.
בְּרַאשֵׁית הַלֵּילָה, כְּשִׁוְרַד
הַלֵּילָה וּמְחַשִּׁיךְ, כָּל אוֹתָן רוּחוֹת רְעוֹת
וּמִינִים רְעִים, כְּלָם מִתְפַּזְרִים
וּמְשׁוֹטְטִים בְּכָל הָעוֹלָם, וְנִפְרַד הַצַּד
הָאֲחֵר, וְתוֹבְעִים דְרַכֵּי בֵּית הַמֶּלֶךְ מִכָּל
אוֹתָם הַצְּדָדִים הַקְּדוּשִׁים.

בִּיּוֹן דְּתֵהוּא סְטְרָא אַחְרָא אַתְעַר, כָּל בְּנֵי
עֵלְמָא טַעְמֵי טַעְמָא דְמוֹתָא, (ב"א
דְּשִׁנְה) חַד מִשְׁתִּין בְּמוֹתָא, וְשִׁלְטָא עֲלֵיהּוּ.
כְּדִין בִּיּוֹן דְּמִסְאָבוּ אַתְפַּרְשָׁא מִלְעִילְא,
וְשִׁלְטָא וְנַחְתָּא לְתַתָּא, כְּדִין אַתְפַּרְשֵׁן
תַּלְתּוּ מִשְׁרִיין לְשַׁבְּחָא לֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, בְּתַלְתּוּ סְטְרִין (ב"א מְטְרִין) דִּלְיָא, כְּמַה
דְּאַתְעַרוּ בְּהַאי חֲבַרְיָא.

בִּיּוֹן שְׁמַתְעוֹרַר אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר, כָּל
בְּנֵי הָעוֹלָם טוֹעֲמִים טַעַם הַמּוֹת,
(הַשְּׁנָה) אַחַת מִשְׁשִׁים בְּמוֹת, וְשׁוֹלֵט
עֲלֵיהֶם. אִזּוּ בִּיּוֹן שֶׁהִטְמָאָה נִפְרְדָּה
מִלְמַעְלָה וְשׁוֹלֵטת וְיורֶדֶת לְמַטָּה, אִזּוּ
נִפְרְדִים שְׁלֹשָׁה מַחְנוֹת לְשַׁבַּח אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁלְשָׁה צְדָדִים
(מִשְׁמֵרוֹת) שֶׁל הַלֵּילָה, כְּמוֹ שֶׁהֶעִירוּ בְּזֵה
הַחֲבָרִים.

בְּעוֹד דְּאֵינּוֹן מְשַׁבְּחִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, סְטְרָא אַחְרָא אוֹלָא
וּמְשַׁטְטָא לְתַתָּא, בְּכָל סְטְרֵי עֵלְמָא, וְעַד
דְּסְטְרָא אַחְרָא לֹא אַתְעַבְרַת מִתְמָן, לֹא
יְכַלִּין אֵינּוֹן לְאַתְיַחְדָּא בְּמַאֲרִיהוֹן.

בְּעוֹד שֶׁהֵם מְשַׁבְּחִים אֶת הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, הַצַּד הָאֲחֵר הוֹלֵךְ
וּמְשׁוֹטְט לְמַטָּה בְּכָל צְדָדֵי הָעוֹלָם. וְעַד
שֶׁהַצַּד הָאֲחֵר אֵינּוּ עוֹבֵר מִשָּׁם, הֵם לֹא
יְכוֹלִים לְהִתְיַחַד עִם רְבוּנָם.

בארץ ישראל אינה שולטת טמאה

סוד לחכמים, מלאכים עליונים
 וישראל למטה, כלם דוחקים
 באותו הצד האחר. כשרוצים
 המלאכים העליונים להתיחד עם
 רבונם, לא יכולים, עד שדוחים אותו
 החוצה. מה עושים? יורדים ששים
 רבוא של מלאכים קדושים ומפילים
 שנה על כל בני העולם. כיון שהיא
 יורדת, שדוחים אותה החוצה, ונותנים
 לה כל העולם הזה באותה שנה, אז
 היא שולטת עליהם ומקבלים ממנו
 טמאה, פרט לארץ ישראל לבדה ששם
 אינה שולטת. כיון שנפרדה מהם, הם
 נכנסים לרבונם, ומשבחים ומודים
 לפניו.

רוא לחכמים, מלאכי עליונים, וישראל
 לתתא, פלהו דחקי בההוא סטרא
 אחרא. מלאכין עלאין בד בעאן
 לאתתיחדא במאריהון, לא יכלין עד
 דדחין לה לבר. מה עבדין, נחתין שיתין
 רבוא דמלאכי קדישי, ואפילו שינתא על
 כל בני עלמא, כיון דאיהי נחתא, דקא
 דחין לה לבר, ויהבי לה כל עלמא דא
 בהחיא שינתא, כדון איהי שלטא עליהו,
 ומקבלין מסאבו מינה. בר בארעא
 דישראל בלחודתא, דלא (ק"מ ע"ב) שלטא
 תמן. כיון דאיהי אתפרשא מנייהו, עלאין
 לקמי מאריהון, ומשבחו ואודאן קמיה.

בגוונא דא ישראל לתתא, לא יכלין
 לאתתיחדא במאריהון, עד
 דדחין לתתא סטרא אחרא מנייהו,
 ויהבי לה חולקא במה דאתעסקת,
 ולבתר, אינון מתקרבי לגבי מאריהון,
 ולא אשתבח מקטרנא עילא ותתא.

כמו זה ישראל למטה לא יכולים
 להתיחד עם רבונם עד שדוחים
 אותו הצד האחר מהם, ונותנים לו
 חלק במה שיתעסק, ואחר כך הם
 מתקרבים לרבונם, ולא נמצא מקטרג
 למעלה ולמטה.

ותהלות ה' יבשרו

בזמן שמגיע הלילה, אותם אלף
 וחמש מאות וארבעים
 ושמונה נקראים מחוץ לפרכת
 ואומרים שירה. אז מתעוררים הדינים
 שלמטה, והולכים ומשוטטים בעולם,
 ואלה אומרים שירה עד שנחלק הלילה
 משמרת וחצי. אחר שנחלק הלילה,
 מזדמנים כל האחרים כאחד ואומרים

בזמנא דמטי ליליא אינון אלה ויה' מאה
 וארבעין ותמניא, אקרון מברא
 לפרוכתא, ואמרין שירתא. כדון דינין
 דלתתא מתערו, ואולין ושמיין בעלמא,
 ואולין אמרין שירתא. עד דיתפליג ליליא
 משמרה ופלגא. בתר דיתפליג ליליא
 מודמני פלהו אחרני כחדא, ואמרי
 תהלות, במה דאת אמר (ישעיה ט) ותהלות

י' יבשרו. רבי יהודה אמר בד רענא
אשתכח בצפרא, תהלות י' מבשרין.

תהלות, כמו שנאמר (ישעיהו ס) ותהלות ה'
יבשרו. רבי יהודה אמר, כשנמצא רצון
בבקר, תהלות ה' מבשרים.

רבי יוסי אמר, בתר דרוחא דצפון אתער
בפלגות ליליא ואויל ליה, תהלות
מבשרי, עד דיתי צפרא, ואתער האי
בקר, גדין חרותא וברפאן אשתכח
בעלמא.

רבי יוסי אמר, אחר שרוח הצפון
התעוררה בחצות הלילה והלכה
לה, מבשרים תהלות עד שיבא הבקר,
ומתעורר הבקר הזה, ואז שמחה
וברכות נמצאים בעולם.

ומלכותו בכל משלה

ולא עוד אלא כל מזונין דחמרי וכלבי,
דאנון חליין דסמא"ל ונחש דשלטין
במשמרות דליליא, כמא דאוקמוהו מ"מ,
משמרה ראשונה חמור נוער. שניה
כלבים צועקים, בלהו הוו צוחין לגבי
מטרוניתא, למיהב לון מזונא לקים בהון
ומלכותו בכל משלה. הא שכינתא
כלילא מעלאין ותתאין.

ולא עוד, אלא כל המזונות של
חמורים וכלבים, שהם צבאות
סמא"ל ונחש ששולטים במשמרת
הלילה, כמו שבארוה בעלי המשנה,
משמרה ראשונה - חמור נוער, שניה -
כלבים צועקים. כלם היו צוחים
לגבירה לתת להם מזון, לקים בהם
ומלכותו בכל משלה. הרי השכינה
כלולה מעליונים ותחתונים.

וזהו חידוש
מדרש רות

ומאי דכתיב, (רות א) ותבא בלטה ותגל
מרגלותיו ותשקב. ויהי בחצי
הלילה, מכאן דעד חצי לילה לא ידע.
דאין הקדוש ברוך הוא נכנס לגן עדן עם
הצדיקים, אלא עד אחר חצי הלילה.

ומה שכתוב (רות א) ותבא בלטה ותגל
מרגלותיו ותשקב - ויהי בחצי
הלילה, מכאן שעד חצי הלילה לא
ידע, שאין הקדוש ברוך הוא נכנס לגן
עדן עם הצדיקים אלא עד אחר חצי
הלילה.

בראשית הלילה כל הנשמות עולות

דהא בראשיתא דליליא, כל נשמתין
סלקין, וערימת חטין מתתקנא
בהון. בד אתפליג ליליא, גדין קלא
איתער וקרי, ויהוא קלא איתער מספרא
דצפון. ויהוא שלהובי מטי עד לתהוא
אתר דאיברי גבר, גדין קרי בחילא.

שהרי בראשית הלילה כל הנשמות
עולות, וערמת החטים
מתתקנת בהם. כשנחלק הלילה, אז
קול מתעורר וקורא, ואותו הקול
מתעורר מצד הצפון. ואותם
השלהבות מגיעות עד אותו המקום

שְׁנַקְרָא גִבְר, וְאָז קוֹרָא בְּחֵיל, וְנִקְרָאת
קְרִיאַת הַגִּבְר. וּמִיְהוּ? גִּבְרִיא"ל. מִכָּה
אוֹתָהּ הַשְּׁלֵהֶבֶת בְּכַנְפֵי הַתְּרַנְגוּל
שְׁלִמְטָה, וְקוֹרָא.

וְאָז מַעֲלָה וּמְטָה בְּקִיּוּם הַדִּין שֶׁל
הַשְּׂמַאל עוֹמְדִים. וְאָז פְּתוּב (רות א)
וַיְהִי בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיִּחְרַד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת
וַהֲנִיחָה אִשָּׁה שׁוֹכֶבֶת מִרְגְּלוֹתָיו.

וַיְהִי בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה. שְׁנִינּוּ, שְׁלֹשׁ
מִשְׁמֵרוֹת הוּא הַלַּיְלָה, וְעַל כָּל
מִשְׁמֵר וּמִשְׁמֵר יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְשׁוֹאֵג כְּאֵרִי. וּבְכָל מִשְׁמֵרָה וּמִשְׁמֵרָה
מְלָאכִים יְדוּעִים, מִמְּנִים בְּלִילָה בְּשִׁלְשׁ
הַמִּשְׁמֵרוֹת הַלְלוּ.

בְּמִשְׁמֵרָה הֶרְאֵשׁוּנָה, הֵם הַמְּלָאכִים
שְׂאוּמְרִים שִׁירָה בְּרֵאשִׁית
הַלַּיְלָה. וּמָה הֵם אוֹמְרִים? (תהלים כד)
לְדָוִד מִזְמוֹר לַה' הָאֲרֶץ וְגו', (שם) מִי
יַעֲלֶה בְּהַר ה'. (שם) נָקִי כַפָּיִם וְכַר לְכַב
וְגו'.

מִשׁוּם שֶׁכָּל נִשְׁמוֹת בְּנֵי הָאָדָם יוֹצְאוֹת
וְרוּצוֹת לַעֲלוֹת. כְּשִׁעוֹלוֹת
לְמָקוֹם שֶׁל הַמְּמַנִּים הֵלְלוּ שְׁשָׁם
עוֹמְדִים הַמִּשְׁמֵרָה הֶרְאֵשׁוּנָה, יֵשׁ שָׁם
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁשִׁים וְחֲמֵשֶׁה הִיכָלוֹת,
כְּחֻשְׁבוֹן יְמוֹת הַשָּׁנָה, וּמְמַנִּים מְגַנִּים
עֲלֵיהֶם.

וַאֲיִקְרִי קְרִיאַת הַגִּבְר. וּמֵאֵן אִיהוּ.
גִּבְרִיא"ל. כְּטַשׁ תְּהוּא שְׁלֵהֶבֶת בְּנִדְפוּי
דְּתְרַנְגוּלָא דִּלְתַתָּא, וְקוֹרָא.

כְּדִין עֵילָא וְתַתָּא בְּקִיּוּמָא דְדִינָא
דְשְׂמַאלָא קִיּוּמָא. וּכְדִין כְּתִיב,
(רות א) וַיְהִי בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיִּחְרַד הָאִישׁ
וַיִּלְפַּת וַהֲנִיחָה אִשָּׁה שׁוֹכֶבֶת מִרְגְּלוֹתָיו.

וַיְהִי בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה. תְּנִן, תְּלַת מִשְׁמֵרוֹת
הוּי הַלַּיְלָה, וְעַל כָּל מִשְׁמֵר וּמִשְׁמֵר
יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׁוֹאֵג כְּאֵרִי.
וּבְכָל מִשְׁמֵרָה וּמִשְׁמֵרָה מְלָאכִין יְדִיעִין,
מִמְּנִן בְּלִילָא בְּאִלִּין תְּלַת מִשְׁמֵרוֹת.

בְּמִשְׁמֵרָה הֶרְאֵשׁוּנָה, אֵינִין מְלָאכִין
דְּאִמְרִין שִׁירְתָא בְּרִישׁ
לִילָא. וּמֵאִי קְאִמְרִי. (תהלים כד) לְדָוִד
מִזְמוֹר לַה' הָאֲרֶץ וְגו', (שם) מִי יַעֲלֶה בְּהַר
ה'. (שם) נָקִי כַפָּיִם וְכַר לְכַב וְגו'.

בְּנִין דְּכָל נִשְׁמָתִין דְּבְנֵי נְשָׂא, נְפָקוּ
וּבְעָאן לְסַלְקָא. בְּד סַלְקִין לְדוּכְתָא
דְּאִלִּין מִמְּנִן דְּמִשְׁמֵרָה רֵאשׁוּנָה קִיּוּמִין,
אִית תְּמִן תְּלַת מֵאָה וְשִׁיתִין וְחֲמֵשׁ
הִיכָלוֹן, כְּחֻשְׁבוֹן יוֹמֵי שְׁתָּא, וּמְמַנִּין
תְּרִיסִין עֲלֵיהוּ.

אם זוכות הנשמות, פותחים להן פתחים עליונים

אי זכאין אינן נשמתין, פתחין להון
פתחין עלאין. ואי לאו, דחין לון

אם זוכות אותן הנשמות, פותחים
להן פתחים עליונים. ואם לא,

דוחים אותן החוצה, והולכות ומשוטטות בכל העולם, ופוגשות את אותן הרוחות הרעות, ומודיעות להן דברים, מהם כוזבים ומהם אמת. אם זוכות להפגס, פותחים להן פתח, ונכנסות ועולות למקום אותן האחרות.

לבר, ואזלין ומשטמי בכל עלמא, ופגעי באינון רוחין בישין, ואודעין להון מילין, מנהון כדיבין, ומנהון קשומ. אי נכאן לאעלא, פתחין להון פתחא, ועאלין וסלקין לרוכתא דאינון אוחרנייתא.

מלאכי שלום מר יבכיון

משמרת שנייה, שם הם הממנים האחרים, שנקראים אבלי ציון, שמתאבלים על חרבן בית המקדש.

משמרה שנייה, תמן אינון ממנין אוחרנין, איקרון אבלי ציון, דקא מתאבלי על חרבן בית המקדש.

ובאותה השעה של קריאת הגבר, שמתעוררת אותה השלהבת של צד הצפון, מאותה התעוררות השלהבת הזאת, כשיורדת לעולם הזה, עד כנפי התרנגול של העולם הזה, קורא בחיל, ואומר: התעוררו לבכיה של בית המקדש כל אותם בעלי השלום, שכתוב (ישעיה לג) מלאכי שלום מר יבכיון.

ובהוא שעתא דקריאת הגבר, דאיתער תהוא שלהובא דסטר צפון, מההוא אתערו דההוא שלהובא, כד נחתא להאי עלמא, עד גרפי תרנגולא דהאי עלמא, קרי בחיל, ואמר, אתערו לבכיא דבי מקדשא, כל אינון מאריהון דשלום דבתיב, (ישעיה לג) מלאכי שלום מר יבכיון.

מי שרואה בכי, ומי שלא רואה בכי, כלם מתכנסים לבכי של בית המקדש. מי ראה הערבוביה של כל צבאות השמים, וכל המרפכות הקדושות שגועות ובוכות?

מאן דחמא בכיא, ומאן דלא חמא בכיא, בולחו מתבנשין לבכיה דבי מקדשא. מאן חמא ערבוביא דכל חילי שמיא, וכל רתיבין קדישין געו ובכו.

ה' ממרום ישאג וממעוז קדשו יתן קולו

והקדוש פרוץ הוא גועה ובוכה, ובוטט בשלש מאות ושבעים (ותשעים) רקיעים. ואז, באותה

והקדוש פרוץ הוא געי ובכי, ובעיט פתלת מאה ותשעין רקיעין. וכדין, בהחיא שעתא כתיב, (רות ב) ויהי

בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיִּחַרַד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת. הָאִישׁ,
 דָּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, דְּשָׂאג וַיְהִיב קָלָא
 עַל חוּרְבַן דְּבֵי מַקְדְּשָׁא. הָדָא הוּא דְכַתְיִב,
 (ירמיה כה) ה' מְמָרוּם יִשְׂאָג וּמִמְעוֹן קְדָשׁוֹ
 יִתֵּן קוֹלוֹ. שְׂאוּג יִשְׂאָג עַל נְוָהוּ, דָּא
 שְׂכִינְתָא. וַיִּלְפַּת, כְּדָבָר אַחַר (איוב ו) וַיִּלְפַּתוּ
 אֲרָחוֹת דְּרָבָם.
 הַשְּׁעָה כָּתוּב, (רות ג) וַיְהִי בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה
 וַיִּחַרַד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת. הָאִישׁ - זֶה
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂשׂוּאָג וְנוֹתֵן קוֹל
 עַל חֲרָבַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. זֶהוּ שְׂכַתוּב
 (ירמיה כה) ה' מְמָרוּם יִשְׂאָג וּמִמְעוֹן קְדָשׁוֹ
 יִתֵּן קוֹלוֹ. שְׂאָג יִשְׂאָג עַל נְוָהוּ - זֶה
 הַשְּׂכִינָה. וַיִּלְפַּת - כְּמוֹ שְׂנַאָמַר (איוב ו)
 יִלְפַתוּ אֲרָחוֹת דְּרָבָם.

בְּרִינְ אִיהוּ בְּעֵט בְּרַקוּעִין כּוּלְחוּ, וְכָל
 חַיִּלִּין, וְכָל רְתִיבִין, בְּכָאן
 וּמִתְאַבְּלֵן בְּהוּא שְׁעִתָּא. מַאי קְאָמְרִי,
 (תהלים עט) אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלֶתְךָ וְגו'.
 נְתַנּוּ אֶת נְבִלַת עֲבָדֶיךָ וְגו'. (שם קלז) עַל
 נְהָרוֹת בְּכָל וְגו'.
 וְאִזּוּ הוּא בּוֹעֵט בְּכָל הַרְקִיעִים, וְכָל
 הַצְּבָאוֹת וְכָל הַמְּרַכְבוֹת בּוֹכִים
 וּמִתְאַבְּלִים בְּאוֹתָהּ הַשְּׁעָה. מַה הֵם
 אוֹמְרִים? (תהלים עט) אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם
 בְּנַחֲלֶתְךָ וְגו'. נְתַנּוּ אֶת נְבִלַת עֲבָדֶיךָ
 וְגו'. (שם קלט) עַל נְהָרוֹת בְּכָל וְגו'.

וְאִזּוּ הוּא בּוֹעֵט בְּכָל הַרְקִיעִים, וְכָל
 הַצְּבָאוֹת וְכָל הַמְּרַכְבוֹת בּוֹכִים
 וּמִתְאַבְּלִים בְּאוֹתָהּ הַשְּׁעָה. מַה הֵם
 אוֹמְרִים? (תהלים עט) אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם
 בְּנַחֲלֶתְךָ וְגו'. נְתַנּוּ אֶת נְבִלַת עֲבָדֶיךָ
 וְגו'. (שם קלט) עַל נְהָרוֹת בְּכָל וְגו'.

